

strakte ting er jo kun udenomssnak i forhold til ønsket om at få sandheden frem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må lige gøre hr. Søren Krarup opmærksom på, at det altså er spørgsmål til hr. Langballe i øjeblikket; det her gik sådan lidt over strengen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Må jeg sige til hr. Jeppe Kofod, der taler om ynkelihood, at det vistnok var Socialdemokratiet, der var én stor ynkelihood, efter at Kjeld Olesen bistået af Ole Espersen havde drejet Socialdemokratiets klassiske politik væk fra en hæderlig sikkerhedspolitik til de der underlige, jeg vil i virkeligheden sige disse landsforræderiske tendenser, der kom til at præge Socialdemokratiet i ganske mange år. Det er Socialdemokratiet, der i den forbindelse er dybt ynkelihood.

Så vil jeg med hensyn til Aksel Larsen sige, at jeg synes ærlig talt, det er hr. Aage Frandsens historiske fornemmelse, der virker temmelig tåget. Aksel Larsen var simpelt hen dobbeltagent for USA og Sovjetunionen. Det er meget velbeskrevet. Det er da klart, at sådan en mand, som både KGB og CIA kan pumpe for gode ord og betaling, selvfølgelig går og er bange for at få en kugle i nakken. Det ville jeg da også være, og det havde han da al mulig god grund til. Men man kan da også spille så højt spil, at der ikke er nogen speciel grund til at have medlidenhed med en, jeg vil sige, landsforrædertype som Aksel Larsen.

Så må jeg til allersidst sige, at jeg begynder at føle mig sådan lidt som Mark Twain i hans beskrivelse af, hvordan det var at være i valgkamp, hvor der pludselig stod en dame op og fordrede ham for alimentationsbidrag, og så kom der 12 børn løbende op på talerstolen og råbte far.

Når jeg pludselig skal have at vide her midt under debatten, at når jeg ikke har vendt mig imod Sydafrika, er det i virkeligheden, fordi jeg går ind for apartheid, og når jeg giver mig til at kritisere Sovjetunionen uden samtidig at tale imod apartheidstyret, er det dybt suspækt, det bliver minsandten i næste øjeblik drejet til, at jeg i virkeligheden er tilhænger af apartheidstyret – sammen med min partiformand, fru Pia Kjærsgaard, hvor man så i øvrigt ved det fra. Det er jo en fuldstændig meningsløs måde at diskutere på. Det er ren idioti.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu skal jeg prøve at forklare hr. Langballe, hvordan jeg ser på det:

Hvis man skal forstå, hvordan folk opførte sig i Danmark under den kolde krig, kan man altså ikke vælge at lave en undersøgelse af én side af spektret. Det er ligesom at ville vurdere, hvad en bold gør, når den ryger op ad en mur, og så lave undersøgelsen uden at tage muren med ind i betragtningen. Det kan ikke lade sig gøre. Man bliver nødt til at have et helhedsbillede, for ellers forstår man ikke, hvorfor bolden kommer tilbage.

Kl. 15.10

Når det nu skal undersøges, og jeg er enig i, at det skal undersøges, hvorfor der var folk, der sagde så ualmindelig meget sludder om f.eks. Sovjetunionen og diktaturerne i Østeuropa, så bliver man nødt til at lave en samlet undersøgelse af, hvilken tid det indgik i. Og man bliver også nødt til at tage højde for, at det f.eks. præcis samtidig fra det parti, som Dansk Folkeparti udspringer af, da man havde debatter i Folketinget – vi kan tage en tilfældig, 24. november 1976 – blev sagt af Jørgen Junior:

Sydafrika er et brohoved i Afrika, der er nødvendigt for på længere sigt at bevare den frie verden, for på længere sigt at bevare det Vesteuropa, hvor man kan tale og skrive frit.

Det var forsvar for apartheidregimet, og det bliver man nødt til at inddrage for at få en samlet forståelse.

Derfor er vores pointe: Lad os få en samlet undersøgelse af det hele, en undersøgelse af, hvad der blev sagt, hvad der blev gjort fra alle sider. Når vi har den samlede undersøgelse, lad os så tage den politiske diskussion om, hvad den politiske konklusion er. Men det kræver, at vi får et tilsagn fra hr. Langballe om, at man vil være med til den undersøgelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der foregår en meget livlig og i øvrigt også særdeles interessant principiel debat i øjeblikket om forholdene i Danmark og om debatten i Danmark under den kolde krig. Det er ikke det, jeg vil gå ind og kommentere lige nu, det vender jeg tilbage til på et senere tidspunkt.

Men der er rejst et enkelt spørgsmål om arkiver og arkivadgang, som måske kunne trænge til en afklaring, dels fordi hr. Jesper Langballe rejste det som et spørgsmål i sin motivering for